

ταξε τὸ περὶ τοῦ αὐτοῦ ἀντικειμένου ἀνέκδοτον πόνημά του (*Traité de fauconnerie*)⁽¹⁾.

Ἰωάννης Καραβούτζης ὁ Μάγιστρος τοῦ Αἰγαιοπελαγίτου τούτου λογίου εὑρηται ἀνέκδοτος πραγματεία Περὶ Αἴνου καὶ Σαμοθράκης καὶ τῶν Τρωϊκῶν θεῶν. Ἀνάλυσιν τοῦ τελευταίου χειρογράφου ἐδημοσίευσεν ὁ βαρόνος Σαίν-Κρουά⁽²⁾.

Ἐμμανουὴλ Ἀδραμυττηνός Κρήσις ἐγένετο διδάσκαλος Ἰωάννου Πίκου ἡγεμόνος τῆς Μιρανδόλης, καὶ οἰκείος τοῦ Ἄλδου⁽³⁾.

Γρηγόριος Χίος διάκονος καὶ εἶτα ἱερεὺς ἔγραψεν—Ἱστορικὸν ὑπομνημάτιον τοῦ ἔτους 1456, δημοσιευθὲν ὑπὸ Λουδοβίκου Ῥορσίου, καὶ ἐπ' ἐσχάτων μετὰ πολλῶν σημειώσεων ἐν Πανδώρα ὑπὸ τοῦ ἡμετέρου φίλου Ἰω. Σακελλίωνος. Τινὰ τῶν εἰς τὸν λόγιον τοῦτον ἀνηκόντων χειρογράφων ἀποτεθησαύρηται ἐν τῇ βιβλιοθήκῃ τῆς ἐν Πάτρῳ μονῆς Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου.

Δημήτριος Φράγγος ὀρμώμενος ἐξ Ἠπείρου προσέφυγε μετὰ τὴν Τουρκικὴν εἰσβολὴν εἰς Ἰταλίαν, καὶ ἔγραψε λατινιστὶ Πολέμους Γεωργίου τοῦ Καστριώτου. Τὸ σύγγραμμά του τυπωθὲν ἐν Βενετίᾳ τῷ 1541 ἀνεδημοσιεύθη πολλάκις⁽⁴⁾.

Στέφανος Σαχλήκης Κρήσις φυλακισθεὶς ἔγραψεν ἐν τῷ δεσμοτηρίῳ δύο στιχουργήματα ὑπὸ τὴν ἐπιγραφὴν—*Γραφαί, καὶ στίχοι, καὶ Ἑρμηνεῖαι, εἶτι καὶ ἀφηγήσεις* καὶ ἐν μὲν τῷ πρώτῳ θρηνεῖ ὅσα κακὰ ἔπαθεν εἰς τὴν φυλακὴν, παραπονεῖται διὰ τὴν ἀπιστίαν τῶν φίλων του, καὶ στηλιτεύει τὰς ἐταίρας τῆς Κρητικῆς Κυδωνίας· διὰ δὲ τοῦ δευτέρου νουθετεῖ τὸν υἱὸν φίλου του, ὀνομαζόμενον Φραντζεσκὴν⁽⁵⁾.

Μιχαὴλ Χρυσολωρᾶς ὁ ἐπιλεγόμενος Δρομοκάτης, συγγενὴς τοῦ ὁμωνύμου Μανουὴλ μετὰ τὴν ἄλωσιν τοῦ Βυζαντίου προσφυγὼν εἰς Ἰταλίαν ἐδεξιώθη ὑπὸ Φιλέλφου, καὶ συνεστήθη ὑπὸ τούτου μετ' ἄλλων ἐπιφανῶν, ὡς Δημητρίου καὶ Μιχαὴλ Ἀσάνη, Ἀνδρονίκου Τριχᾶ

(1) Mas Latrie, Histoire de Chypre, tom. III, σελ. 93.

(2) Notices et Extraits des manuscrits de la Bibliothèque du Roi, tom I, σελ. 538—41.

(3) Hodius σελ. 315—6.

(4) Rodotà, Storia del rito Greco, tom. III, σελ. 24. Ἄλλοτε ἀνώνυμος Ἀλβανός ἔγραψε ὁμοίως λατινιστὶ τὰ κατὰ τὸν Καστριώτην, τυπωθέντα Ἐνετῆσι 1480. αὐτ. σελ. 26.

(5) Κοραῆ Ἐπιτομὴ Β' προλεγ.